

winno odmówić zarejestrowania zespołu, jeżeli dojdzie do przekonania, że działalność zespołu służyć będzie celom spekulacyjnym lub byłaby z innych względów niecelowa. Z tych samych względów, po zasięgnięciu opinii prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej, prezydium powiatowej rady narodowej może skreślić z rejestru zespół już istniejący.

Dla uzyskiwania materiałów budowlanych mogą być oprócz nieruchomości stanowiących własność członków zespołu wykorzystywane nieruchomości stanowiące majątek lub dobro b. gromad, jak również — za każdorazowym zezwoleniem prezydium powiatowej rady narodowej (powiatowy zarząd rolnictwa) — nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi. Za zgodą dyrektora zespołu państwowych gospodarstw rolnych mogą być wykorzystywane grunty wchodzące w skład państwowych gospodarstw rolnych.

Zezwoleń na uzyskiwanie materiałów budowlanych z gruntów stanowiących majątek lub dobro b. gromad udziela gromadzka rada narodowa po wysłuchaniu opinii zebrania wiejskiego. Zezwolenia te wydawane będą z zastrzeżeniem przepisu art. 38 ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191). Gromadzka rada narodowa może postanowić, że za wydobyte przez zespół materiały należą się opłaty w określonej przez nią wysokości. Opłaty te wpływają do budżetu gromady.

Na terenie miast i osiedli mogą być wykorzystywane także nieruchomości stanowiące własność Państwa, a pozostające w administracji prezydiów miejskich (osiedli) rad narodowych. Mogą być również — za każdorazowym zezwoleniem dyrektora okręgu lasów państwowych — wykorzystywane grunty nieleśne wchodzące w skład państwowego gospodarstwa leśnego. Zespoły mogą również — w porozumieniu z właściwymi przedsiębiorstwami i instytucjami — nabywać zgodnie z obowiązującymi przepisami produkty uboczne i odpady, które nadają się do produkcji materiałów budowlanych, a uzyskiwane są przez te przedsiębiorstwa i instytucje w związku z ich produkcją podstawową bądź stanowią materiał pochodzący z rozbioru.

Prezydium rad narodowych w porozumieniu z terenowymi ogniwami Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłop-

ska”, a jeżeli idzie o spółdzielnie pracy — z wojewódzkimi związkami spółdzielni pracy, powinny ustalić formy pomocy dla organizujących się i nowoorganizowanych zespołów i spółdzielni w celu wydobycia i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców.

Pomoc ta powinna polegać w szczególności na:

- a) instruktażu organizacyjnym i technicznym,
- b) odpłatnym przydzielaniu niezbędnych materiałów zaopatrzeniowych i opału,
- c) odpłatnym wypożyczaniu niezbędnego sprzętu technicznego i środków transportu,
- d) umożliwieniu odpłatnego korzystania z urządzeń produkcyjnych i usług zakładów terenowego przemysłu materiałów budowlanych oraz zakładów produkcji pomocniczej przedsiębiorstw budowlano-montażowych,
- e) pomocy finansowej — w granicach ustalonych przez Ministra Finansów.

Prezydium rad narodowych zobowiążą podległe im zarządy, wydziały i przedsiębiorstwa do udzielania w powyższym zakresie niezbędnej pomocy zespołom i spółdzielniom.

Opiekę i nadzór organizacyjny nad działalnością zespołów sprawują właściwe prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych.

C. Zasady zbytu nadwyżek materiałów budowlanych.

Nadwyżki materiałów budowlanych pozostałe po zaspokojeniu potrzeb członków zespołu powinny być zbywane mieszkańcom wsi (miast i osiedli) na cele indywidualnego budownictwa. Jeżeli zbycie materiałów budowlanych w powyższym trybie nie byłoby możliwe, prezydium gromadzkiej (miejskiej, osiedla) rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zespołu powinno wskazać nabywcę lub zezwolić na sprzedaż tych materiałów innym osobom.

Zbycie nadwyżek materiałów budowlanych następuje po cenach według kosztów własnych z doliczeniem zysku w wysokości ustalonej przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (wojewódzką komisję cen).

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

965

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w 1956 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Centralny Zarząd Linii Międzydzielnicowych i Kabli:
Buczek Marian, Czajkowski Zbigniew, Cywicki Tadeusz, Drajek Bronisław, Dudzianiec Marian, Januszyk Stefan, Kamiński Romuald, Latosiewicz Jan, Łyszkowski Tadeusz, Sajkowski Kazimierz, Smaza Aleksander, Stec Józef.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Stalina 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie ul. Tamka 3